

Vražda v Orient expresu

Tiskový materiál k filmu

V kinech od 9. listopadu 2017

Vražda v Orient expresu

ÚVOD

V jedné z nejslavnějších detektivek, *Vraždě v orient expresu* – sledujeme věhlasného detektiva Hercula Poirota (Kenneth Branagh), který se pokouší vyřešit jeden z nejznámějších zločinů všech dob.

Po šokující vraždě bohatého obchodníka v evropském vlaku směřujícím v čase vrcholící zimy z Orientu na západ, musí soukromý detektiv Poirot zapojit všechny své síly, aby zjistil, který z pasažérů spáchal tento záhadný zločin.

Kniha *Vražda v Orient Expressu* Agathy Christie, která byla vydána roku 1934, je považována za jeden z nejlepších příběhů všech dob. Více než 80 let po svém vzniku stále patří mezi hojně čtenou literaturu, kterou objevuje a miluje generace za generací. Kenneth Branagh, který příběh převypravuje s největším nadšením, nás zve se svým ansámblem na dech beroucí jízdu vlakem našich životů.

O PRODUKCI

Všichni jsou podezřeni

Agathu Christie lze snadno rozeznat podle jejího rukopisu. Bravurně napsané postavy, bohaté a chytré dialogy, komorní scény na palubě luxusního vlaku jsou elementy, které drží publikum v napětí už od vydání novely v roce 1934. Londýnský Times o knižní předloze napsal: „šedá kůra mozková opět vyřešila to, co se zdálo být nemožné. Paní Christie je schopná z neuvěřitelného příběhu udělat něco velice reálného a své čtenáře nechá v napětí tápat, až do samého konce.“

Čtenáři jsou vtahováni do tajemného vyšetřování vedeného Hercule Poirotem už celé generace. Fascinace Orient Expressem je bezpochyby zasloužená, právě i díky práci Agathy Christie. Cestující dodnes vyhledávají magickou atmosféru vlakových komnat, služeb a nádherné cesty. Pokoj 411 v Pera Palace Hotelu v Istanbulu, kde Christie údajně novelu napsala, je stále jedním z nejobsazovanějších. Existuje spousta skupin a klubů, které jsou zabrány do zkoumání tajemství Agathy Christie, a to především těch, ve kterých účinkuje Hercule Poirot.

Proč ta bezmezná fascinace?

„Agatha Christie je expertem ve vykreslování hloubek charakterů. Jsou díky jejím unikátním pozorovacím schopnostem komplexní a zároveň uvěřitelní. Myslím si, že milovala literární zápletky, ale u Orient Expressu máme i fantastickou scénografii. Luxus, sněžná krajina, elegance a romantická krása zlaté doby cestování. A do toho samozřejmě vražda,“ říká Branagh. Tento film představuje pro další generaci filmových fanoušků novou interpretaci jedné z nejoblíbenějších mysteriózních detektivek všech dob. Famózní herecké obsazení a výborný produkční tým se připravil vyrazit na cestu.

Jako vše u Agathy Christie, vše začíná příběhem. Ale abyste mohli natočit film, musíte na něj nejdříve získat práva – a pro producenty Matka Gordona a Simona Kinberga se to stalo téměř pěti letým úsilím. Nejdříve se oba muži o ně snažili usilovat separátně, ale nakonec se shodli, že spojit své síly bude rozumnější. Gordon a Kinberg se následovně spojili s Ridley Scottem, a byl tedy čas začít pracovat na scénáři...

Velký fanoušek Agathy Christie a dlouholetý spolupracovník producenta Ridley Scotta, scenárista Michael Green (LOGAN, BLADE RUNNER: 2049) byl nadšený, když byl požádán, aby se zhostil tohoto famózního příběhu. Producent Scott, který je sám fanouškem Christie a obdivovatelem Vraždy v Orient Expressu z roku 1974 od Sidneyho Lumeta, ihned skočil po příležitosti nové filmové adaptace. Viděl ji jako báječnou příležitost, jak knihu uvést v nové formě pro moderní svět. A Green souhlasil.

„Je to ten z fantastických příběhů, kdy vás každý charakter neuvěřitelně vtáhne, a vy chcete vědět stále víc a víc,“ říká Green. „A když máte štěstí, že se vám kniha dostane do rukou ve správný čas, tak s vámi zůstane jako neuvěřitelná a krásná vzpomínka po celý život.“

Ale i pro skalního fanouška jako je Green, je některý z příběhů lepší než ostatní: „Mám velké štěstí, že je to zrovna Vražda v Orient Expressu, na které jsem měl možnost pracovat. Nejen, že v ní vystupuje Hercule Poirot, můj nejoblíbenější charakter od Agathy, ale je to zároveň i příběh s překvapivým koncem a naprosto skvělými postavami. Celkové nastavení je tedy fantastické a kniha je pro mě něčím nezapomenutelným.“

Green se setkal s dědici Agathy Christie, aby si promluvili o projektu: „Měli jsme společný cíl: chtěli jsme příběh vyprávět pro dnešní publikum, bez toho aniž bychom z něj extrahovali cokoli, co nám přišlo důležité. Chtěli jsme spíš současné publikum seznámit s původní esencí a duší celého díla.“

Pro Greena jeho interpretace této literární klasiky byla možná, až když se přidal do štábu Kenneth Branagh (HENRY V, CINDERELLA). „Pravděpodobně nejlepší den, během celé výroby filmu byl ten, když jsem zjistil, že Ken má zájem o režii a hlavní roli,“ říká Green. „Chovám ho v nesmírném respektu a úctě, jak po režijní, tak herecké stránce. Najednou se díky tomu z mého scénáře stal film, který jsem mohl vidět Kenovým okem, a navíc do projektu přišla spousta renomovaných lidí, které bych sám nesehnal.“

Pra-pravnuk Agathy Christie a prezident Agatha Christie s.r.o., James Prichard, souhlasil s Greenem: „Koukal jsem se na Kenovy filmy už od malička – viděl jsem jeho Jindřicha V. a dokonce jsem o něm měl část své disertační práce. To, že máme tak talentovaného režiséra a zároveň jednoho z nejlepších herců své generace, který má zájem hrát Poirota, mě naplňuje neuvěřitelnou radostí a pýchou.“

Kenneth Branagh, známý svou láskou ke klasikám, byl perfektní trefou už od začátku. „Foxové věděli, že miluji thrillery, a tak za mnou přišli s jedním z nejznámějších ve svém žánru,“ vzpomíná. „Jako kdyby věděli, že mám rád i vlaky – rozhodně se mi líbí už jen název, Vražda v Orient Expressu. Strašně dobře to zní, a hned to člověka bere zpátky do zlatých dob cestování. Je to zároveň skvěle komorní, vše se odehrává ve velice malých prostorách, a díky tomu si divák může na napětí přímo sáhnout. Zároveň velice zajímavá mixáž charakterů, které mezi sebou musejí reagovat ohledně jednoho z nejožehavějších témat – lidské smrti. Když jsem si přečetl scénář Michaela Greena, tak jsem byl hned unesen.“

“Michael Green evidentně miluje předlohu a rozhodně miluje všechny charaktery. Nechtěl žádné jednoduché žerty a nikoho do nich netlačil – obzvláště pak Poirota,“ říká Branagh. “Ve scénáři si hned všimnete, s jak velkým citem byl vytvářen. Jedna z věcí, která se mi moc líbila a byla pro mě překvapivá, bylo, jak neuvěřitelně emotivním zážitkem celý film je. Myslím, že i spousta lidí to objeví jako naprosto novou rovinu. Téma ztráty a smutku a odplaty je zde mistrně popsáno a je cítit, že byl scénář psán srdcem i duší. “

Pro moderní publikum je cestování už jen trochou nepříjemností a nepohodlí, je jen způsobem, jak se dostat do cílové destinace. Za dob, kdy se film odehrává, jde o celý zážitek z cesty. O její atmosféru a tajemnost. Greenův scénář se onen magický odér ze slavného vlaku snaží zachytit.

“Michael vyvolává dojem zlaté doby cestování. Pozornost na jednotlivé detaily v celém Orient Expressu je neuvěřitelná,” vyovídá Branagh. “Oba jsme měli až skoro dětskou radost, když jsme mohli projet celou Evropu v takovém paláci na kolečkách. Jeho cit pro emocionální hloubku příběhu, smysl pro humor a vzrušení, jeho veliký respekt pro předlohu a zároveň velká chuť tohle všechno předat druhým, a když dáte tohle všechno dohromady, tak vám vznikne skutečně skvělý a bohatý scénář. A ten jeho mi rozhodně takový připadá.”

Nejen že Branagh byl nadšený, že může pracovat s Greenovým scénářem, ale zároveň velice trval na to, že musí spolupracovat s někým z dědiců Agathy Christie: “Mathew Prichard (pravnuke Agathy Christie) a James Prichard (pra-pravnuke Agathy Christie) byli první dva lidé, které jsem potkal, když jsem přišel na palubu projektu. Bylo pro mě velice důležité, abychom spolu dokázali dobře spolupracovat. Mathew vyrostl vedle Agathy a James není jen členem rodiny, ale zároveň důležitým ukazatelem, jak dál s celkovým dědictvím nakládat. Je to fantastický spolupracovník. Všichni jsme měli pocit, že práce Agathy Christie je velice důležitým milníkem v historii. Nejen, že přispěla ohromným způsobem do zábavního průmyslu, ale byla schopná odhalit zážitky a zkušenosti, které mají dodnes svou relevanci. Dodnes nás všechny baví a zároveň díky ní se na věci koukáme jiným pohledem.”

K příběhu se James Prichard vyjadřuje následovně: “Pro mě je Vražda v Orient expressu jedním z nejchytřejších příběhů, které Agatha Christie kdy napsala. Hledání a zkoumání toho, co to je spravedlnost. A spravedlnost byla jedna z nejdůležitějších věcí pro moji pra-prababičku. Je zde spousta naprosto unikátních částí, které umí uhodit hřebíček přímo na hlavičku, a díky kterým je příběh tak poutavý. Samotná příběhová kostra je neuvěřitelně dojemná a způsob, se kterým se s ní vypořádá Poirot je naprosto nečekaný.”

Mathew Prichard dodává: “Je to spojení několika věcí dohromady. Působ, originalita příběhu a neuvěřitelnost jeho řešení. Byla to skutečně brilantně napsaná kniha v 30. letech a myslím si, že si dnes už jen těžko představíme, jaké to muselo být, když poprvé vyšla. Moje babička vlakem cestovala a zastavila se v Istanbulu, Sýrii a pak dál v Iráku. Myslím, že pro všechny její obdivovatele má kniha hlavně neuvěřitelnou autentičnost.”

Pro Greena to bylo poprvé, kdy ve své kariéře vytvářel scénář s někým, kdo je režisérem a hlavním hercem zároveň. “Díky tomu jsme mohli spolu vymýšlet nejen, jak bychom si přáli, aby to bylo natočené, ale i jak zahrané. Mohli jsme spolu procházet stránky a rozebírat náladu scén i úhly kamer. Navíc mi mohl scénář číst hned přede mnou a já ho tak mohl editovat přímo pro něj. Byl to podle mne velice zajímavý a hlavně efektivní proces.”

Branagh vysvětluje, proč pro něj bylo přirozené Poirota hrát i režírovat: “měl jsem pocit, že obě věci spolu od začátku úzce souvisely. Protože si myslím, že Hercule Poirot je v podstatě taky režisér. Režuruje všechny ostatní charaktery, dostává je do různých nálad, které jsou pro každou postavu individuální, a vytváří tak pokud možno, co nejlepší prostředí pro svou práci.”

Soustředění a koncentrace, s kterými se Branagh věnoval každému z herců a výkony, které od nich požadoval, jsou přesně tím, co dělá i Poirot. Jak by sama Christie řekla, "Poirot je detektiv, kterému pointu prozradí i mrknutí oka."

"Poirot je mistr v pozorování řeči těla," říká Branagh. "Není to jen někdo, kdo lidi pozoruje, ale zároveň je i manipuluje, aby se o nich dozvěděl víc. Způsob, kterým jedí, co po sobě kde zanechají, nebo vše, co neříkají nahlas anebo naopak to, čemu se smějí. Využívá i toho, že je Belgičan, protože ho ostatní vidí jen jako někoho odlišného, nebo excentrického a často jej díky tomu podceňují."

Herec **Johnny Depp** se začal zajímat o scénář, protože mu připadal velice dnešní a zdařilý. "Má to všechno, co byste čekali od Agathy Christie," říká Depp. "Smrt, vraždu, zajímavé charaktery, prominentní situace – všechny tyto elementy vložené do výborného prostředí a skvělé cesty. Když jsem se s tímto tématem opět setkal, tak se mi nejvíce líbilo, že nezestárla. Což je důkaz mistrovského díla."

William Dafoe byl scénářem přitahován pro jeho narativ budovaný jen pomocí charakterů: "Pro takovýto příběh, to je nejlepší možná volba. Poirotova postava je zajímavá a naprosto skvěle napsaná. Všechny charaktery jsou ale skvěle vyvážené. Samotné centrum příběhu je postaveno na výborném morálním dilematu."

"Jsou tam všechny důležité věci z předlohy," říká **Leslie Odom Jr.**, "ale je to vyprávěné pro moderního diváka, který už všechno viděl a všechno slyšel. Jak máte dnešní děti napnout? Jak mají mít otevřenou pusku nad něčím, když už toho tolik viděly? Myslím si, že Ken a Michael odvedli fantastickou práci, co se neočekávanosti týká."

Styl, pokora a láska obsažené v Greenově scénáři a autorova schopnost zachovat věrnost předloze a zároveň ji dát dnešnímu publiku je neuvěřitelná. **Manuel Garcia-Rulfo** vysvětluje: "Má to stejnou DNA jako původní novela, ale je to mnohem více dynamické." **Lucy Boynton** souhlasí a dodává: "Je to perfektní rovnováha mezi moderní verzí a zachováním úcty k předloze Agathy Christie. Bylo skutečně vzrušující, vidět, co se jim povedlo."

Když **Josh Gad** poprvé četl scénář, bylo mu od první stránky jasné, že chce být součástí projektu. „Měl jsem přečtených asi dvacet stránek, zavolal jsem svému agentovi a řekl mu: 'Je mi jedno, jestli budu hrát jenom průvodčího, co trhá lístky, chci v tomhle filmu být. Je jedinečný.' Pro mě je jako pro herce i fanouška neuvěřitelně vzrušující něco takto chytrého, epického a něco, co přesně ztělesňuje zlatou éru Hollywoodu.“

Další velkým lákadlem bylo pracovat s uznávaným Branaghem. „Na Kenovi je úžasné, že je především v první řadě herec, takže i na režisérské židli rozumí našim pohnutkám, nejistotám, našim vnitřním otázkám a je na nás schopný mluvit naším jazykem. My ho uznáváme jako někoho, kdo dokáže chodit i v našich botách.“

Dafoe v Branaghově herecké a režisérské práci vidí mnoho podobností se samotným Herculem Poirotem. „Role režiséra a hlavního vyšetřovatele je velmi podobná. Oba dva vedou příběh a tahají za linky. I v příběhu se Poirot ujme vůdčí role a postavy staví do různých situací,“ soudí Dafoe.

Branaghův dlouholetý spolupracovník **Derek Jacobi** si o Kenově režii myslí jen to nejlepší, ale pro něj je především hercem. „Počet míčků, se kterými umí žonglovat,

rozhodně vyráží dech, ale já jsem na něm vždy nejvíc obdivoval jeho schopnost hrát, pak se na sebe podívat a objektivně posoudit.

To je něco, co se jen tak nevidí,“ říká Jacobi. „Je to úžasná vlastnost, kterou jen tak někdo nemá a dokazuje, že Kenneth je vždy přítomný a dokáže dělat dobrá rozhodnutí.“

I oscarová herečka **Penélope Cruz** byla Branaghovou schopností pohybovat se před i za kamerou překvapena. „To, co dokáže dělat před i za kamerou je výjimečné. Mám pocit, že stvořil kouzelný dobový film, který se vám vryje do hlavy a jen tak ho z ní nedostanete,“ komentuje svůj zážitek Cruz. „Je to, jako by tančil složitou taneční sestavu, která v jeho podání vypadá tak lehce a jednoduše, že jste v šoku, jak je to možné. Postav bylo mnoho a byla velká zodpovědnost všem dát vyvážený prostor.“

„Branagh je neuvěřitelný vůdce, úžasný režisér, ale teprve když hraje, tak z něj vyzařuje živelná energie. Chce podat nejlepší výkon v každé scéně, v které je. Je tak nadšený pokaždé, když je na place a i když sám hraje, tak ho skoro vidíte, jak vás očima režíruje, protože je to pro něj tak přirozené,“ dodává **Tom Bateman**.

DETEKTIV (Hercule Poirot – Kenneth Branagh)

Milovaný detektiv Hercule Poirot je jednou z nejnámějších postav Agathy Christie. Jeho postava se objevila ve 33 románech a ve více než 50 povídkách. Správné vykreslení jeho charakteru bylo tedy klíčové, aby se film mohl vůbec začít natáčet. "Scénář jsem četl už před pár lety, a za tu dobu se toho v něm dost změnilo. Co mi přišlo ale neskutečné, je fakt, že se podařilo zachovat celkový tón a chuť vyprávění. Už od začátku je vidět, že scenárista Michael Green dobře rozumí Poirotově charakteru a jeho filmové vykreslení je bravurní. Jsou zde samozřejmě rozdíly oproti knižní předloze, hlavně třeba v Poirotově vzhledu, ale celková Poirotova esence zůstala původu věrná, což pro mě bylo to nejdůležitější", říká James Prichard, ředitel společnosti Agatha Christie s.r.o..

Branaghovy přípravy na roli byly rozsáhlé a zahrnovaly přečtení všech románů s Poirotem. Začal s ní už rok před natáčením, kdy dostal k narozeninám paperback prvního vydání – Záhady na zámku Styles.

Převtělení do postavy Hercula Poirota začalo devět měsíců před natáčením. Nejvíce časově náročný prvek byly přesná tloušťka a úhel uzlu kravaty a jejich následovná dokonalá reprodukce v každé scéně. To vyžadovalo velkou dávku trpělivosti, kdy se tři měsíce experimentovalo s látkami a škrobem. I boty byly šity přesně na míru a

Branagh v nich pak musel chodit tři měsíce před natáčením, aby na natáčení byly mírně nošené.

Herec také shromáždil všechny písemné popisy Poirotova kníru od Agathy Christie. Poté začal devítiměsíční výzkum a vývoj výstavního kníru, který by splnil to, co slečna Christie označila za "nejkrásnější knír v celé Anglii".

Branagh dokonce prozkoumal díla slavných Belgičanů včetně surrealisty Magritta a Hergého, autora komiksů s Tinem. Poslouchal nahrávky 27 různých anglicky mluvících gentlemanů s belgickým přízvukem, a třikrát týdně se setkával s trenérem dialektů, aby studovali a procvičovali Poirotův přízvuk. Mezi přípravu také patřily četné Skype konference, které se odehrávaly v šatnách Garrick Theatre, aby Branagh stíhal i svou další roli Leonta z Shakespearovy Zimní pohádky.

Když se Branagh zavázal hrát Poirota, on a Green hojně diskutovali o tom, jak přesně vykreslit jeho bohatý charakter. Green popisuje: "Chtěli jsme přijít na to, jak ho vykreslit tak, aby byl stejně potrhlý, zvláštní, pozoruhodný a rozkošný jako je v předloze. Zároveň však jsme chtěli, aby byl uvěřitelný, aby byl někým, koho můžete potkat v reálném životě." Dále pokračuje: "Chtěli jsme, aby výsledek byl vzrušující a bylo z něj cítit opravdového napětí. Poirot je často viděn jen jako komediální charakter, avšak podrobnějším pohledem si spíše všimnete, že jeho komediálnost pramení spíše z odlehčování vážných situací, i když samotný děj je spíše vážný a napínavý. Jedním z našich cílů bylo tedy zachycení tohoto kontrastu."

Greenova láska k Poirotovi je zřejmá a on vysvětluje, proč: "Miluji na něm to, že je velmi chytrý, zábavný a někdy i velice podivný. A je to právě jeho zvláštnost, která ho činí jedinečným. Způsob, kterým zpovídá svoje podezřelé, tak aby se dozvěděl ten kousek informace, který potřebuje. Jeho extravagantní a někdy nepochopený humor, se kterým přistupuje k ostatním postavám. Když pak člověk všechny tyto vlastnosti pochopí a začne je vidět jako celek, tak se mu začne rodit celý vesmír scén přímo před očima."

Poirot byl Agathou Christie vykreslen v její dlouholeté tvorbě nespočetněkrát. Jak Kenneth Branagh ale poznamenává: "Měla radost, že ho zase může poupravit a neměla nějaká striktní omezení pravidly, která by si dříve stanovila. Myslím, že byla frustrovaná tím, že byl její nejoblíbenější postavou a bála se nejdříve změn, ale zároveň si myslím, že právě díky všem možným úpravám, se ho naučila milovat znovu a znovu. Charakteristickou vlastností je hlavně jeho laskavost, která je nám často překládána. Je také velice pečlivý a vybíravý. Vždy musí být dobře oblečen, ale hlavně vždy musí mít dobře zastřižený a upravený svůj magnificentní knír. I své vlasy si přibarvuje a má je vždy správně učesané. Je to určitá dávka marnivosti, kterou Agatha Christie chtěla, aby si Poirot uvědomoval a zároveň užíval. Jeho inteligence a nezpochybnitelná genialita detektivní dedukce je samozřejmě nezpochybnitelná. Jeho schopnost všimnout si detailů a hlavně dobrá znalost lidské psychologie je něco, co podle mě má autorka s detektivem společné. Agatha byla vždycky schopná lidi rychle odhadnout, jak ty kolem sebe, tak ty, co znala díky vzájemnému dopisování. Hodně cestovala a měla velmi volnomyšlenkářské přesvědčení. A všechny tyto své kvality předala Poirotovi."

Design Poirotova knírku byl i klíček pro určení jeho charakteru. Branagh říká: „Trvalo nám to celé měsíce, než jsme přišli s finální podobou kníru – **Carol Hemming** (vlasová a make-upová designérka) byla tou nejdůležitější osobou při jeho tvorbě. Začali jsme popisem z jedné z knih, kde se Poirotův knír popisuje jako „nejmagnificentnější mustáž v celé Anglii“. Takže „mustáž“ byla klíčové slovo. Věděli jsme, že myslí staré označení pro knír, ale Carol hned přišla s nápadem, že by výsledek měl být téměř dvojnásobný, než to, co se vám vybaví. A muselo to přeci tak být, vždyť Agatha při svých popisech vždy používala slova právě jako „magnifcetní“ nebo „nesmírný“. Mělo to být něco jako maska. Něco jako Poirotův super kostým. Lidé si díky tomu udržovali odstup, ale zároveň by to mělo být vzhledné a zajímavé. Muselo to tak být, protože postavy v příběhu na to musejí narážet.“

Po vytvoření prvního návrhu se začal knír zkoušet na Branaghovi. A byl to pořádný test, jak sám Branagh říká: „Pořád jsme měli v hlavě, jestli je to skutečně ono. Jestli tahle mustáž skutečně slouží jako instrument mého charakteru. A jestli při vyšetřování vraždy může mít takovýto knír vliv na chování ostatních. Věděli jsme, že je to jedna z nejdůležitějších věcí, kterou musíme vypracovat.“

Člověku musí oblečení padnout a člověk se musí hodit pro oblečení, které nosí. Co se týkalo kostýmu, tak Branagh řekl: „Poirot by rozhodně nebyl dandy, co se týká barev nebo rozmanitého šatníku, ale pokud přijde na střih, tak jsme věděli, že všechny obleky (moc jich není, Poirot je přeci na cestách) musí být naprosto přesné. Což znamenalo neustálé předělávání a úpravy. Spoustu času jsme strávili i tím, že jsme přemýšleli, co by mohl dělat se svými rukama – jak by asi používal hůl a jak by asi měla být vysoká, jestli by jednu z rukou neměl mít zastrčenou v kapse u obleku. Všechno se muselo promýšlet, i zda je to dobově přesné. Jaké by měl mít hodinky, jestli by ty hodinky mohl mít na řetízku. A tohle všechno muselo mít nějaký Poirotovský nádech. Stejně platilo i u toho, jak by si asi vázal boty, jestli by byl stejně precizní jako u své kravaty anebo jestli by na ně měl nějaké jiné specifické pravidlo.“

Stejně jako sám charakter je fascinován souměrností a perfekcionismem se i promyšlení Poirotovy postavy dostalo do podobného rozvržení: s mírným odstupem, čisté a naprosto přesné. „Chtěli jsme, aby výsledek byl přesný, kultivovaný, čistý, jasný, a nadčasový druh elegance,“ dodává Branagh.

Přesné oko kostýmové designérky **Alexandry Byrne** dramaticky pomohlo dosáhnout kýžené vize, se kterou se setkáváme s Poirotem na plátně. „První diskuze byla o kníru, a to společně s **Kenem a Carol Hemming**,“ říká Byrne. „Pak jsem se přidala do týmu i já a Ken přišel s tím, že Poirot by měl být ovlivněn i svým vojenským výcvikem. Takže jsme zahájili velký průzkum, jak asi takový vojenský výcvik vypadá v Belgii. Také jsme rozpracovávali téma Poirotovi „marnivosti“ a to tak, aby vyzněl spíše marnivý ve smyslu jeho preciznosti a perfekcionismu, než že by byl marnivý jako páv. Nabyli jsme dojmu, že Poirot by si vybrat takový oblek, který by seděl a vyhovoval právě a jenom jemu. Neměl by se zajímat příliš o módu, protože má svůj vlastní styl, má svého vlastního krejčího a u toho vždy pořídí vše, co potřebuje. Na cestu si sebou vzal tři obleky, z toho jeden večerní, což by mělo být pro muže jako je on, tak akorát. Samotné obleky jsou však fantastické, jsou vyrobeny s takovou přesností a dynamikou, která přesně odpovídá jeho přesvědčení. Takže je pro něj naprosto nepřijatelné, když si oblek

během své práce jakkoli poškodí, ať už by šlo jen o utržený knoflík, nebo malou trhlinku.“

V Branaghově podání byl o dost větší prostor udělat Poirotovu reinkarnaci mnohem mrštnější, než kdy před tím. Stejně intelektuální, akorát více atletickou. Podle slov vedoucího kaskadérů, Jamese O'Donnella: „Nějaký čas jsme museli strávit nad tím, jak zimplementovat Poirotovu agilnější verzi do původního vesmíru tak, abychom si neznepřátelili publikum. Když jsem mluvil s Kenem, tak jsem chtěl, aby Poirot byl mistrem v aikidu se svou holí, aby to byl někdo, kdo není mistrem jen v detektivním vyšetřování, ale i v boji se svými nepřáteli. Nikdy by k pěstnímu souboji ani nedošlo, protože by od začátku měl v souboji jednoznačnou výhodu.“

Tajemník (Hector MacQueen - Josh Gad)

Hector MacQueen je tajemník pana Ratchetta a je to velmi nervózní člověk. Je zcestovalý, studovaný, právníkem a umí mnoho světových jazyků, ale rozhodně z něj všechny tyto atributy neudělaly šťastného a uvolněného člověka. „Kouří a pije o trochu víc, než je zdravo a nikdy není v klidu,“ popisuje ho Branagh.

Pro Joshe Gada byla role výzvou, protože musel skvěle vystihnout zvláštní vztah mezi MacQueenem a Ratchettem. „MacQueen je velmi komplikovaný muž,“ popisuje svou postavu Gad. „Jeho příběh se zdá být na první pohled poměrně jasný, ale to nevíte, co se děje za oponou. Dalo by se říct, že je Ratchettovým otrokem. Je to nervózní, nejistý tajemník, jehož šéf je pro něj tyranem, který od něj očekává hodně a chce po něm ještě víc.“

„Josh byl v roli velmi přirozený. Všichni víme, jak zábavný dokáže na plátně být, a jaký má skvělý hudební potenciál,“ vychvaluje svého kolegu Branagh. „V tomto filmu hraje velmi jednoduše a zranitelně. MacQueen je někdo, kdo je velmi křehký, je vidět, že se mu v životě přihodilo něco hrozného a to ho poznamenalo. Přesně to dokáže Josh zahrát s lehkostí. Díky tomu z MacQueena dělá velmi zajímavou postavu. Trio Ratchett, Masterman a MacQueen je o to zajímavější a zároveň komplikovanější. Doslova z nich mrazí.“

Branagh dál popisuje, jak moc do detailů šli při psaní Gadovy postavy, aby mohl tajemníka MacQueena vystihnout s absolutní přesností. „Zkoumali jsme jeho postavu do největších detailů. 'Odkud pochází?' 'Jak se dostal až sem?' Kouzlem tohoto filmu je, že si myslíte, že víte, co se děje, ale ve skutečnosti nevíte nic. A MacQueen je jedním z důležitých dílků puzzle, které do sebe na konci zapadnou.“

Komorník (Edward Masterman - Derek Jacobi)

Masterman je Ratchettův věrný sluha, který je svému pánovi oddaný, vždy po ruce a je velmi „britský“ a slušný. Ale v rukou herce Dreka Jacobiho se z něj stal víc někdo, kdo připomíná vysloužilého armádního generála s londýnským přízvukem.

„Bylo nám od začátku jasné, že Masterman je velmi slušný a oddaný člověk,“ popisuje postavu Branagh. Je to perfekcionista, ale zároveň je drsný. Je to muž, nad kterým se vznáší jeden velký otazník.“

Jacobi a Branagh spolu již spolupracovali mnohokrát, ať už se jednalo o divadelní či filmovou produkci. Když ho tedy Kenneth požádal, aby ztvárnil roli Mastermana, kývl bez rozmýšlení. „Je to velmi zajímavá postava,“ říká Jacobi. „Během války byl pucflek, pak sluha a nyní pracuje jako komorník pro někoho velmi pochybných mravů jako je Ratchett. Je upjatý, ale zároveň je velmi nemocný a pravděpodobně fatálně, což ho možná může vést k jisté formě pomsty.“

„Derek má úžasnou schopnost dát postavě mnoho vrstev i nové dimenze,“ chválí svého kolegu Branagh. „Derek je stejně jako jeho postava z East Endu, což je trochu drsnější čtvrť, takže pro něj nebyl těžké ztvárnit postavu, která by si v momentu krize dokázala vyhrnout rukávy a postarat se o svého pána i sama o sebe.“

Na Branaghův podnět hrál Jacobi postavu se svým rodným akcentem. „Dost jsem si to užil,“ říká Jacobi. „Často mám pocit, že mě lidé vnímají spíše jako nafoukaného britského gentlemana, však víte, klasického herce Shakespearových her, takže je skvělé čas od času sestoupit z Olympu zpátky na zem!“

Vdova (Caroline Hubbard – Michelle Pfeiffer)

Michelle Pfeiffer jako Caroline Hubbard odzbrojuje. Její postava je někdo, koho Agatha Christie na svých cestách pravidelně potkávala a je znát z jejích zápisků, že k takovýmto dámám necítila velkou náklonnost.

„Caroline je typickou lovkyní zámožných manželů,“ popisuje svoji postavu Pfeiffer. „Nebo to o sobě alespoň tvrdí. Cítíte z ní osamělost, ale je také milá, něžná a často zábavná. Dokáže ale také být tvrdohlavá a pro nějaké lidi tím pádem nesnesitelná. Bylo skvělé zkusit chodit v jejích botách.“

„Michelle opanuje vnitřní osamělost, kterou sdílela i Agatha Christie,“ líčí Branagh. „Dokáže skvěle zosobnit nástrahy, které mohou postihnout ženu, která cestuje sama a zastihne ji nepříjemná událost. Bylo to samozřejmě něco jiného v luxusním Orient Expressu, ještě navíc během zlaté éry cestování. Ale podniknout cestu skrz Asii bylo něco jiného, a přesně to ze sebe vtiskla Agatha do Caroline Hubbard. A Michelle, která je výjimečně zábavná, postavu ještě prohloubila o dobrý smysl pro humor.“

„To, co herec hledá u své postavy, je rozsah,“ říká Pfeiffer. „Je tam humor a nadsázka, ale kde je ten háček? Chcete vybudovat svoji postavu ze všech úhlů, aby všechny momenty dávaly smysl. A to byl také jeden z hlavních důvodů, proč jsem nastoupila na palubu Orient Expressu. A také kostýmy. Ta doba byla, zvláště co se týče oblékání, úžasná. Tak magická a elegantní móda plná glamouru. A přesně a takovýmto pocitem odejdete z kinosálu.“

„Postava Caroline Hubbard byla, co se týče vytvoření kostýmu, nejzábavnější, ale zároveň nejvíc náročná, protože ji Agatha popsala jako ženu, kterou slyšíte přicházet předtím, než vkročí do místnosti a kterou nemůžete jen tak přehlédnout. Dát tohle všechno do filmového obrazu je náročné. Postava musí být uvěřitelná – velmi výjimečná – ale pořád uvěřitelná. Když se s ní poprvé setkáme, musí nás zaujmout, ale zároveň nám nepřijít úplně odlišná a cizí. Musíme o ní mít upřímný zájem,“ popisuje kostýmní designérka Alexandra Byrne.

Misionářka (Pilar Estravados – Penélope Cruz)

Pilar Estravados je jméno postavy, která se objeví v jiném příběhu Poirota „Vánoce Hercula Poirota“. Nicméně jedná se jen o vypůjčení jména, ne vlastností postavy.

„Jsme nadšení, že nám Agatha Christie s.r.o. po konzultaci vyhověla s požadavkem změnit postavu Greta Olsson na postavu Pilar Estravados,“ nadšeně popisuje Branagh. Penélope Cruz ztvárnila nadšenou misionářku s touhou zcestovat svět, aby ho mohla udělat lepším – jak po materiální, tak po duchovní stránce. Na její postavě je cítit jak odhodlání, tak jistá záhada.

„Na začátku příběhu o Pilar ani moc netušíme,“ komentuje Cruz. „Jen to, že se zdá být silně věřící, protože chodí vždy se svou Biblií a křížkem a nejraději si s lidmi povídá o Bohu a proč je víra v něj tak důležitá. Ale víc s lidmi nesdílí. Má jizvu a nikdo netuší, kdo ji jí udělal. Jizva představuje to největší trauma, které z ní udělalo jiného člověka a přimělo ji změnit kompletně svůj život. Má zjizvenou i duši a proto se snaží pomoci svým bližním, aby nemuseli procházet tím, čím si prošla sama.“

Penélope, jedna z nejkrásnějších žen planety, hraje v tomto filmu postavu, která se vědomě rozhodla svoji krásu potlačit. Postava vypadá velmi stroze, ale přesto elegantně. Návrhářce kostýmů Alexandře Byrne se povedlo její postavu skvěle vystihnout oblečením. „Je to žena, která chce svou ženskost schovat oblečením. Kontaktovala jsem dům kostýmů v Kanadě, kde mají sbírku skvělých cestovních kalhot, které se mi zdály skvělé pro ženu, která chce v třicátých letech popřít své pohlaví. Tenkrát to navíc znamenalo, že má žena i odvahu. Tyto kalhoty se mi zdály jako skvělá rovnováha mezi praktičností a asexuálním způsobem oblékání.“

Profesor (Gerhard Hardman – Willem Dafoe)

Arogantní profesor Gerhard Hardman všechny spolucestující rozčiluje prakticky od prvního okamžiku. Jeho politické názory, se pasažérům zdají odporné, ale jemu na jejich pocitech záleží pramálo. Gerhard je velmi vybíravý v tom, kde bude spát, co bude jíst a i v tom, co bude dělat.

„Gerhardovo nejoblíbenější téma ke konverzaci je on sám,“ vtipkuje Branagh. „Rád provokuje a je svým způsobem nebezpečný, protože se kvůli němu často lidé dostávají do konfliktu.“

Pro ztvárnění takto složitého charakteru Branagh oslovil na Oscara nominovaného herce Willema Dafoe. „Willem má schopnost učinit z neoblíbené postavy oblíbenou,“ říká Branagh. „Nebojí se vlézt do pasti. Je radost pozorovat, jak se chová ve chvíli, kdy ho do ní chytíte.“

„Hardman je profesor rakouského strojírenství, který je na cestě do Turína, kde má mít přednášku o zbraních,“ popisuje svoji postavu Dafoe. „Je to muž, který rád říká, co si myslí, což mnoho lidí může urazit, jelikož si rád povídá o hierarchii ve společnosti a o svých názorech na rasy. Vzhledem k uvolněnějším mravům v Evropě roku 1934 je stále velmi striktně oblečen a tím, na koho by si lidé měli dávat pozor.“

Poirot na první pohled pozná jeho zvláštní hry, ale otázkou zůstává, proč je hraje. Bez pochyby je jedním z prvních, koho Poirot považuje za možného podezřelého. „Klíč k porozumění příběhu je to, že postavy často nejsou tím, čím se zdají být. A Hardman

není žádnou výjimkou," dodává Dafoe.

Hraběnka (Hraběnka Andrenyi – Lucy Boynton)

Hraběnka Andrenyi je chotí hraběte Andrenyie a oba jsou tanečníci baletu. On je Maďar, zatímco její národnost není úplně známá. Co ale víme, je, že se z nějakého důvodu moc nezjevuje mezi ostatními pasažéry Orient Expressu. Když se ale konečně zjeví, je její přítomnost hodně výrazná a napovídající.

„Lucy je překrásná žena a talentovaná herečka, která si našla zalíbení v postavách, z nichž vyzařuje jistá osamělost a izolace, a které diváky svou odtažitostí zaujmou od prvního okamžiku,“ říká o herečce Branagh. „Ve filmu se s ní seznámíme hned na začátku a hned bychom jí chtěli poznat víc, ale nemáme možnost, jelikož Agatha Christie přesměruje naši pozornost jinam, což jenom zvětšuje náš zájem o ní. Lucy zvládla i v momentech, kdy je příběh velmi temný, zahrát postavu s lehkostí a nadhledem. Zajímavý vztah má i vůči samotnému Poirotovi, kterého vnímá jako velmi komického člověka.“

„Hraběnka a hrabě jsou oba zkušení baletní tanečníci, ač v posledních letech se více než tančení hraběnka věnovala sklenkám sektu, takže se jí při tanci pletou nohy a motá hlava,“ vtipkuje Boynton. „Má překrásný vztah se svým manželem, kterého hraje Sergej Polunin,“ dodává.

„Na první pohled poznáte, že jejich vztah je velmi vášnivý, že se navzájem velmi milují a jeden na druhého bezmezně spoléhají. Vzhledem k tomu, že si vyvinula závislost na opiátech, je na n svém choti velmi závislá, a on se o ní trpělivě a něžně stará. Je smutné pozorovat, jak se uzavírá před světem, ale její láska i tak dokáže zářit.“

Boynton se na roli pečlivě připravovala. „Začala jsem s hodinami baletu. Sice jí nevidíme tančit, protože v momentě, kdy se s ní setkáme, je už příliš závislá na alkoholu a opiátech, ale chtěla jsem se naučit správně držet postavu, abych si mohla stoupnout vedle Sergeje a nestydět se. Hodně jsem se tím naučila a pomohlo mi přivést její postavu na svět.“

Kostýmy pro hraběnkou byly ušité z dobových látek, přestože není vždy jasné, co přesně má na sobě oblečené. „Protože je hraběnka dítě noci, jsou její šaty kombinací denní a večerní garderoby. Na první pohled nepoznáte, jestli jde o část pyžama nebo překrásných saténových šatů,“ popisuje kostým Boynton. „Bylo závažné skládat dohromady její šatník a ještě větší ho pak nosit.“

Hrabě (Hrabě Andrenyi – Sergej Polunin)

Hrabě Andrenyi je světoznámý tanečník, a proto byl Kenneth Branagh velmi poctěn, že do role mohl obsadit slavného baletního tanečníka Sergeje Polunina. Jeho schopnost vyjadřovat postavu hraběte nejen po psychické, ale i po fyzické stránce, byla pro roli zásadní.

„Andrenyi je ochránce své manželky a hlídá každý její krok,“ říká Polunin. „Jsou skoro ve fázi rozchodu, kvůli jejímu problému, který se musí vyřešit, a on jen touží potom, aby se o vše mohl postarat. Ona je pro něj světlem jeho života a on nechce, aby se mu ztratila v temnotách.“

„Pochopíte, jak schopný umělec to je,“ říká Branagh. „V jeho pohybu se skrývá elegance, vznešenost i temnota, což každý jeho krok dělá dech beroucím.“

Ač je Polunin renomovaný tanečník, role hrabě pro něj byla první hereckou výzvou na filmovém plátně. Polunin si velmi užil zrod své postavy a stejně tak práci s režisérem Kennethem Branaghem a svou filmovou partnerkou Lucy Boynton.

„Kenneth je velmi precizní., vždy říká, co po vás chce a klade mnoho zajímavých otázek, jako 'Co byl Andrenyiho snem?', 'Jaká je jeho minulost?', 'Co ho přitahuje k jeho manželce?'. Bylo velmi zajímavé takto budovat charakter a dalo nám to také jistou formu volnosti,“ popisuje přípravu Polunin.

„Sergej má velmi dobrý herecký talent a především dokáže dokonale hrát svým tělem. Přinesl do role i temnou a velmi romantickou stránku,“ říká Branagh. „Má slovansky pyšnou duši a záhy pochopíte, že pokud se vyskytnete v blízkosti jeho ženy, budete s ním mít pravděpodobně velký problém. A problém tu je, protože se dostanou pod Poirotův drobnohled.“

„Nikdy bych nevěřila, že tohle byla Sergejova první herecká zkušenost, protože je tak neuvěřitelně vyrovnaný, ví, co dělá a má dokonalou disciplínu, což pramení z jeho taneční průpravy. Byl to úžasný společník,“ hodnotí spolupráci Lucy Boynton.

Kněžna (kněžna Natalia Dragomiroff – Judi Dench)

S kněžnou Dragomiroff se seznámíme ve stejnou chvíli, jako s ruskou smetánkou, které není záhodno nastoupit na vlak, protože je pro ně taková forma cestování nedůstojná. Takto se uvede na plátno nikdo jiný, než legendární Judi Dench.

„Myslím, že Judi Dench role Natalie neuvěřitelně bavila. Její neuvěřitelná arogance a povýšenost a znechucení z toho, co se děje kolem ní, totiž nedokázal zahrát nikdo jiný,“ komentuje Branagh. „Nic není dost rychle. Nic dost včas. Ničeho nebylo nikdy dost. Nikdy to nebylo dost dobré. A když už si kněžna nestěžuje, chce, aby se někdo staral o její psy. Je to postava, která je velmi tvrdá a přehlíží ostatní, ale zároveň ji Judy pojala s nadhledem a vtipem sobě vlastím, navíc si hraní takto tvrdohlavé postavy velmi užila. Ve stejnou chvíli jí ale dokázala vtisknout i tajemnou auru, která vás bude k její postavě přitahovat.“

Kostýmní designérka Alexandra Byrne byla poctěná, že mohla stvořit garderobu pro Judi Dench. „Nejúžasnější věc na Judi jsou její zářivé oči. Ve své na sobě měla hodně šperků, které kněžna dokázala před revolucí odvést z Ruska. Zvolila jsem pro ni proto velmi jednoduché střihy i barvy oblečení, aby mohly naplno zářit nejen šperky, ale i oči Judi Dench.“

Komorná (Hildegarde Schmidt – Olivia Colman)

Podobnou dynamiku, jako ve vztahu mezi Ratchettem a MacQueenem, můžeme sledovat i mezi kněžnou Dragomiroff a její komornou, Hildegarde. Hercule Poirot a skrz něj i autorka Agatha Christie neustále sleduje nuance i komplexnosti těchto dvou párů.

Hildegarde pro kněžnu pracuje jako její služebná. Vaří, stará se o její garderobu, a snáší všechny vrtochy. Nebo to tak alespoň působí. Má hroší kůži a Branagh jí popisuje jako „člověka, který by se jen tak nenechal vykolejit něčím, co by ostatní lidi neustáli.“

Hildegarde je slušná a velmi inteligentní, ale je velmi tichá. Její diskrétnost ve vás vyvolá pocit, že pravděpodobně něco skrývá. Proto si Poirot klade otázku: „Víš snad něco, co my ne?“

„Z Hildegarde je cítit vnitřní síla, což nás nutí si říkat – 'Víš snad něco na kněžnu a tím ji drží v šachu?'“ Napíná Branagh.

O ztvárnění postavy požádal režisér Branagh uznávanou herečku Olivii Colman. „Tichá voda břehy mele,“ poznamenává Branagh. „A Olivia Colman vás svým silným hereckým projevem donutí poslouchat.“

Guvernantka (Mary Debenham – Daisy Ridley)

Daisy Ridley přijala pozvání do nebezpečné společnosti jako Mary Debenham, guvernantka se slabostí pro fotografii.

„Agatha Christie byla neuvěřitelně moderní žena,“ poznamenává Branagh. „Ze všechno, co víme o jejím životě, je jasné, že neustále hleděla vpřed a i Daisy je velmi inteligentní, zábavná, zaujatá a zvědavá. Má zájem o všechno, co se děje kolem ní i lidí. A přesně tuhle energii jsme potřebovali vtisknout i Mary Debenham, abychom stvořili postavu, která se jen tak něčeho nelekne a má spoustu odvahy.“

„Když se poprvé setkáte s Mary, vidíte sebejistou mladou dívku, která zdá se cestuje sama, je vychovatelka a ráda fotí. Na první pohled si s Poirotem padnou do oka a až do konce filmu vás bude bavit jejich vzájemná dynamika,“ popisuje svoji postavu Daisy Ridley.

„Myslím, že postava Mary Debenham je velmi podobná samotné Agathe Christie,“ komentuje Branagh. „Je zhruba ve stejném věku, jako byla Agatha, když cestovala po světě se svým prvním manželem – na které se například jako první Britka v historii naučila surfovat na Havaji. To jí dalo jistou formu odvahy a i nebojácnosti a ten vtiskla i Mary Debenham. A Daisy Ridley ho dokonale transformovala do moderního světa.“

Doktor (Dr. Arbuthnot – Leslie Odom, Jr.)

Na obyčejné cestě, jakou i tato měla být, by byla postava doktora Arbuthnota, kterého ztvárnil Leslie Odom, Jr., jen jistou zárukou jistoty, jakou přítomnost lékaře často je. V složitých situacích jsou ale vyhledáváni jako profesionální univerzální poradci a důvěrníci. A tato cesta je rozhodně všechno, jen ne obyčejná.

„Arbuthnot je bývalý voják, a je doktor,“ popisuje svou postavu Odom, Jr. „Snažili jsme se ponořit do jeho minulosti, zjistit, co asi v té době musel muž černé barvy pleti udělat proto, aby se dokázal dostat tam, kde je, čím si asi musel projít, co se asi v jeho životě muselo stát, že má velmi atypické příjmení Arbuthnot.“

„Leslie Odom, Jr. Ze sebe vyzařuje úžasný pocit jistoty a důvěry, takže dokázal postavu zahrát s velkou dávkou citlivosti a trpělivosti. Díky němu je doktor Arbuthnot nejen vše, co byste od doktora očekávali, ale je ještě navíc něžná romantická duše,“ popisuje Branagh. „Ta jeho romantická část může být dokonce podnícena někým na palubě Orient Expressu, a on jí musí skrývat. Příběh zkoumá i jeho rasovou příslušnost v třicátých letech a Arbuthnot se často musí vypořádat s nepříjemnou situací a umět se

ubránit, jak slovně, tak fyzicky. Je to úžasně komplexní postava, která je klíčová pro jakoukoli akci.“

Bohaté pozadí postavy dalo Odomovi šanci ji ještě rozvinout díky konzultacím s Branaghem i vlasovou a make-up vizážistkou Carol Heming a kostýmní návrhářkou Alexandrou Byrne.

„Alexandra udělala dokonalý průzkum dobových fotek opravdových lidí, díky kterým jsme mohli sestavit postavu Arbutnota tak přesně, jak jen to šlo,“ chválí spolupráci Odom, Jr. „Je to bývalý voják,“ dodává Byrne. „Nemá moc peněz, ale přesto má jako správný britský gentleman obleky od krejčího. Možná také proto, že kvůli jeho povolání a zároveň barvě kůže, si nemůže dovolit jakékoli výstřelky. Nejdůležitější pravidlo té doby bylo, že se nesmíte oblékat nad nebo pod úroveň svého společenského postavení.“

Manažer (Bouc – Tom Bateman)

Tom Bateman již s Kennethem Branaghem spolupracoval na prknech, co znamenají svět, a nyní přijal poctu zahrát si ve filmové adaptaci detektivního příběhu od Agathy Christie. „V knize je Bouc vrstevníkem Poirota. Mělo by mu být skoro stejně let, je to Francouz a proto si skvěle rozumí a často spolu dlouze konverzují a bystře pozorují okolní svět. Tuto skutečnost jsme změnil, a stvořili jsme novou dynamiku, tentokrát mezi starším Belgičanem a mladším Britem, kteří k sobě mají navzájem velmi hřejivý vztah. Podle mého názoru oba dva sdílí stejný pohled na svět, dokáží rozeznat dobro od zla a díky tomu k sobě skvěle pasují.“

I Branagh uznává přátelství mezi Poirotem a Boucem. „Monsieur Bouc je manažer Orient Expressu, ale když se s ním poprvé seznámíme, vůbec tak nepůsobí. Místo přísného ředitele se setkáme s mužem, který si užívá luxus a pohodlí a zrovna má plotky mladou dámou, se kterou těsně před nástupem na palubu vlaku stráví pár žhavých chvil v místní kuchyni restaurace Kiraz. Nicméně je absolutně nadšený, když zjistí, že s ním bude chvíli cestovat i jeho starý přítel Hercule Poirot, ke kterému cítí neuvěřitelnou náklonnost. Bouc je srdce každého večírku. Ale během filmu se jeho nevinnost přetaví v zodpovědnost, když se kvůli tragické události bude muset postarat nejen o chod vlaku, ale i o životy svých cestujících i sebe samého, zatímco jsou všichni na cestě skrz hory. Je to pro něj absolutně nová zkušenost.“

„Bouc je bonviván, který miluje život a má úžasnou práci,“ komentuje Bateman. „Nemá pro ni žádnou jinou kvalifikaci, než že dokáže na první pohled okouzlit lidi a dát jim pocit spokojenosti a nadšení. Ale když se stane vražda, poznáte jeho úplně novou stránku.“

Film se otvírá v lehkém tónu, kdy pasažéři nastupují na palubu Orient Expressu, velká změna v tempu i náladě nastane v momentu vraždy a stejnou změnou projede i postava Bouca. Díky Poirotovi se začne starat o věci, na které by pravděpodobně nikdy předtím nepomyslel

„Herecký výkon Toma Batemana má v sobě úžasnou lehkost a šarm. Tragická událost jeho roli ale změní a on se s tím bez nejmenších problémů vyrovnal,“ říká Branagh. „Je to velmi přirozený výkon a scény, ve kterých jsme oba dva, jsou velmi přirozené a intuitivní.“

ZLOČINEC („Edward Ratchett“ – Johnny Depp)

Zatímco většina postav na palubě vlaku je vykreslována spíše komplexněji, nežli kladná nebo záporná, Ratchett je vyobrazen jako jednoznačné zlo. „Ratchett je gangster, typický maloměstský zločinec, který jede ve vlaku se svou sekretářkou a komorníkem,“ říká Kenneth Branagh. „Má spoustu peněz, ale zároveň postrádá vnitřní klid.“

Ratchett je roztržitý a vyděšený, protože ví, že mu někdo usiluje o život. Ve vlaku najde několik výhružných zpráv, a proto vyhledá Poirotovu pomoc. Konverzace mezi ním a Poirotem, ale rozhodně není nijak zvlášť přátelská a publikum ví, že Ratchett rozhodně cestu Orient Expressem nebude mít nijak zvlášť snadnou.

„Od chvíle, kdy Ratchett vstoupí do příběhu, tak si všimnete, jak je zmítaný paranoiou a potřebou se spřátelit s Poirotem, aby si zachránil život,“ říká Depp. „Elegantní prostory vlaku, do kterých Ratchett vstupuje se svým gangsterským naparováním a přemrštěným sebevědomím, jsou neuvěřitelně zábavnou kombinací, proč hrát tento charakter.“

Branagh popisuje Deppův přístup jako: „Úžasný a barvitý pohled na jinak velice chytrého a nebezpečného zloducha. Johnnyho výkon je velice temný a nebezpečný a do toho strašně zábavný.“

„Ve srovnání s Poirotem je Ratchett v podstatě jeho protikladem, co je i důvod, proč je jejich rozhovor tak vypjatý,“ říká Depp. „Ratchett chce po Poirotovi respekt, ale to se mu nikdy nepodaří.“

RACHETT

Tak vy jste ten světoznámý Hercule Poirot. Mstitel všech nevinných. Tak o vás píšou v novinách, není to tak?

POIROT

A vy jste nevinný?

RACHETT (smích)

A do toho je s vámi sranda.

„Johnny Depp je velice charismatický, sebejistý a vřelý a je tím nejmilejším a nejzábavnějším spolupracovníkem, kterého si dokážete představit,“ říká Josh God. „A dokáže se proměnit v Ratchetta, který je jeho absolutním opakem a vy ani nestihnete mrknout. Dnes se všichni těšíme, jak Johnnyho nový charakter bude vypadat. Každý jeho nový charakter má tolik vrstev. Johnny je schopný vytvářet neuvěřitelné postavy, jak svým hlasem, tak celkovým vzezřením. Dokáže se s nimi identifikovat neuvěřitelně specifickým způsobem.“

VLAPOVÝ PRŮVODČÍ (Pierre Michel – Marwan Kenzari)

Pierre Michel je vlakovým průvodčím, který bez vlastního přičinění je okamžitě vržen do role podezřelého. Připadá si, že ho nikdo nebere vážně, protože v noci, kdy se měla stát vražda, byl na celonoční směně a ničeho si nevšiml a je si jistý, že to rozhodně není možné.

„Pierre Michel má zlomené srdce a musí být v neuvěřitelných bolestech, protože mu zemřela jeho matka a jeho sestra. Je tady charakterem, který v sobě nese enormní bolest a snaží se vykonávat svou práci pod velkým tlakem,“ říká holandský herec, Marwan Kenzari.

„Marwan přinesl jistý druh něhy svému charakteru a zároveň ho dokázal vyobrazit jako někoho, kdo je empatický a citlivý, ale zároveň není slabý,“ říká Branagh. „Také své postavě dal pýchu a hrdost, kterou má ze své práce vlakového průvodčího Orient Expressu. Tedy když je jeho postava obviněna z vraždy, je to pro ni ohromný šok a rána do slabin.“

Kenzari dodává: „Pierre Michel je vlakový průvodčí, který se stará o pohodlí cestujících v první třídě, kde se odehrává i většina filmu. Pracuje pro společnost už nějakou dobu a svou práci bere velice vážně. Podle mě je Pierre někým, kdo tráví většinu svého času prací. V příběhu je jednou z velice důležitých postav, protože má klíč do všech prostor vlaku a to z něj dělá podezřelého a zároveň cíl.“

Red Herring (Biniamino Marquez – Manuel Garcia-Rulfo)

Biniamino Marquez, kterého hraje Manuel Garcia-Rulfo je jedním z dalších charakterů, který odvede pozornost diváků od stopy, hlavně těch, kteří si mysleli, že znají příběh.

Marquez působí jako někdo, kdo má velké tajemství. Není úplně přímočarý, což je zřejmé hned od začátku, a díky tomu je terčem Poirotova vyšetřování.

„Měli jsme příležitost pár věcí poupravit, což je i něco, co si přála sama Agatha Christie. Díky tomu držíme publikum v napětí, až do samého konce,“ říká Branagh. „Manuel Garcia-Rulfo je fantastický herec, který je zároveň neuvěřitelně milý a vřelý. Podal skutečně neuvěřitelný výkon, díky kterému publikum a Poirot budou neustále přemýšlet, jestli pozorujeme upřímného a soucitného člověka, anebo jestli se za společenskou oponou neskrývá někdo naprosto jiný.“

Za všechno, co milujeme, musíme něco obětovat.

- Agatha Christie

„Agatha Christie je známá svým způsobem vyprávění, který je celistvý a velice napínavý,“ povídá Branagh. „Pokud chcete skutečně tajuplný příběh, na kterém pracovala skutečně mimořádná skupina herců, kteří se snažili, aby celkový dojem byl zábavný, napínavý, nový a překvapivý a pokud máte rádi mysteriózní detektivní případy, tak si myslím, že Orient Express stojí za zhlédnutí.“

Vražda v Orient Expressu byla natáčena zhruba 13 týdnů v prostorách Longcross Studios kousek od Londýna a dále také na Maltě od listopadu 2016 do března 2017.

Světové události roku 1934

- Umírá německý prezident Hindenburg, což umožňuje Adolfu Hitlerovi stát se kancléřem a tím i novou hlavou státu, když si začne říkat Vůdce.
- Všichni italské učitelé na základních školách na sobě musí při výuce mít černou fašistickou košili.
- Společnost národů mezi sebe přijímá Sovětský svaz.
- Josef Stalin utvrdil svou moc nad Sovětským svazem, když provedl Velkou čistku.
- Japonsko ukončilo svůj námořní pakt mezi USA a UK.
- V Turecku mohly ženy začít volit.
- V USA schválil kongres únos jako trestný čin
- Bruno Hauptmann byl zatčen za únos a vraždu potomka Charlese Lindbergha.
- V USA se v San Francisku otevřelo vězení s maximální ostrahou Alcatraz.
- FBI zabilo Johna Dillingera, když vycházel z kinosálu.
- Policie obklíčila a zastřelila Bonnie a Clyde.